

„Soča“ izhaja vsako saboto in velja s pošto prejemana ali v Gorici na domu pošiljana za družabnike polit. društva „Soča“:

Vse leto f. 4.—
Pol leta „ 2.—
Četrť leta „ 1.10

Za nedružabnike:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrť leta „ 1.20

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici pri Paternoliju in Soharju; v Trstu v tobakarnicah „Via del Belvedere 179“ in „Via della caserma 60.“

SOČA

Pri oznanilih se plačuje za navadno tri-topno vrsto:

8 kr., če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 krat
6 „ „ „ 3 krat.

Za večje črke po prostoru in vsak pot 30 kr. za kolek.

Naročnina in dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredniku: Viktorju Dolencu v Gorici, Contrada della croce 283, poleg preture, kjer se nehaja tudi upravnistvo. — Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delavec in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Glasilo slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Dunaj 22. marcija 1872. (Naš telegram.)
Predelska železnica pride še danes pred državni zbor in bo skoro gotovo sprejeta.

Vrli Kraševci

se 19. t. m. spet pokazali, da so resnične besede, katere je uže pred 40. leti pel slovenski pisatelj prof. Jaka Zupan:

„Slovenijo varuje
Kras, burja pa Čič!“

Na sv. Jožefa dan so se namreč sebrali v Sežani kraški volilci ter sklenili, podpisali in poslali g. Črnetu nezaupnico, ki se tako glasi:

Blagorodni gospod!

Mi podpisani volilci smo Vam skazali svoje zaupanje s tem, da smo Vas volili pred 3. leti v deželni zbor, nadejaje se, da boste opravičili zaupanje, katero smo v Vas stavili.

Mi Kraševci smo Slovenci in se držimo programa, katerega si je naš narod sestavil na taborih in kateri dandanes navdušuje ogroženo večino našega naroda; mi trjamo tedaj od naših poslancev, da branijo v deželnem zboru in povsod, kder nas zastopajo, v prvi vrsti naše narodne pravice, potem pa tudi naše gnotne koristi.

Vi, blagorodni gospod, pa ste uže v lanski sesji deželnega zbora goriškega prav jasno pokazali, da Vam niso na srcu naše narodne pravice, nego da Vas pri svojem postopanju vodijo jako sumljivi nazori.

Ko se nam je hotela v lanski sesiji dež. zbora usiliti jako nepravilna in naši narodnosti nevarna postava, ste tudi Vi v klubu slovenskih poslancev priznavali, da je treba to postava spodbuditi; a kako ste postopali, ko je prišel čas dejanja?

Vrta šestorica slovenskih poslancev je spoznala, da je treba glasovanje o novi volilni postavi nemogoče storiti; sklenila je torej, da popusti zbornico, kadar pride do glasovanja. To je tudi storila in v tem rešila nas nevarnosti in sramote.

Med onimi 6. bil je tudi kraški poslanec, naš vrli gosp. dr. Abram, na katerega smo po-

nosni, ker je rajši svojo službo žrtoval, kakor da bi narodu škodoval.

Vaša sveta dolžnost je bila, da se tudi Vi pridružite onim 6. odločnim poslancem, ker v tem slučaju nij bilo težko spoznati, kaj je korist Vaših volilcev.

A vi ste onim 6. poslancem ne samo odrekli svoje sodelovanje; marveč nasprotovali ste jim, vstred česar Vas niso hoteli voliti v državni zbor vkljub prigovarjanju visokih oseb. Ker pa Italijani niso hoteli biti pravičnij v tem obziru želji naših odločnih poslancev, so jim ti zadnji pustili prosto roko in v resnici sta bila voljena 2 Italijana v drž. zbor. Še le ko sta se ta dva iz posebnih obzirov odpovedala, so Italijani Vas na Dunaj poslali. Ta faktum uže sam na sebi dokazuje, da ste zlorabili naše zaupanje; kajti kdor uživa zaupanje naših nasprotnikov, ne more biti naš prijatelj in zagovornik naših pravic.

Značajnemu poslancu je zaupanje svojih volilcev, oziroma svoje stranke prvi pogoj!

Uže tistikrat ste prav za prav zgubili naše zaupanje in zaslužili, da Vam volimo nezaupnico.

A mi smo Vas hoteli še dalje opazovati, da se ne prevaglimo s tako neprijetnim in žalostnim činom.

Pa kar ste v Gorici začeli, doguati ste sijajno na Dunaji: 21. pret. mes. ste glasovali v državnem zboru za zasluo volilno postavo, katera je obrnena proti Slovanom, in tedaj tudi proti našim volilcem, kateri si štejemo v čast, da smo sinovi matere Slave ter člani ogromnega naroda, kateri ima vkljub zatiranju po tujih narodih in po lastnih nezvestih sinovih, najlepšo, prihodnost.

Kot svobodni državljani naše ustavne države in poklicani naše državljanske dolžnosti dostojno in vestno izpolnjevati, ne moremo in ne smemo trpeti, da bi naš poslanec proti našemu političnemu prepričanju postopal.

Naša čast zahteva od nas, da pred celim svetom izrečemo: Vi ste zgubili naše zaupanje, vsled česar ne morete več biti naš pravi poslanec. Vi ste na Dunaju popustili svoje stare politične prijatelje in naravne zaveznike, ter naravnost prestopili v tabor naših največjih sovražnikov. Kdor pa je proti nam, nij za nas.

Zagotavljamo Vas, blagorodni gospod, da nam

je jako težavno, Vam vse to očitati, ker prav neradi naznanjamo svetu, da smo se tako motili in svoje zaupanje stavili v Vas, ki ste nevarni postali naši narodni reči; a sprevideli boste sami, da smo primorani tako postopati, da opravičimo svojo politično značajnost in narodno zavest pred vsemi Slovenci in pred Slovanstvom, katero je obsodilo Vaše postopanje.

S tem Vam tedaj slovesno izrekamo svoje nezaupanje in Vam ob enem naznanjamo, da ste po tem takim menjali biti naš poslanec glede na pravi namen poslanstva.

Ker Vas imamo sicer za poštenega moža, kateri ve, kaj mu je storiti, kadar ne uživa več zaupanja svojih volilcev, se nadejamo, da boste spolnili svojo dolžnost, katero Vam s to nezaupnico moralno nalagamo.

V ostalem Vas zagotavljamo svojega V Sežani 19. marcija 1872. spoštovanja

Anton Guštin
And. Štokovič
Josip Živec
Jožef Gruden
Anton Furlan
Mašin Pippan
Anton Šuc
And. Zega
Jožef Trampuš
Gregor Milič
Jakop Pupiš
Michael Grelanec
Janez Milič
Anton Kariž
And. Preščak
Anton Stofa
Janez Hočvar
Janez Legiša
And. Štok
Stefan Malnič
Anton Bizjak
Anton Žiberna
Janez Gergič
Anton Kozmina
Anton Macarol
Janez Vran

Franc Sarešin
Janez Volk
Anton Luin
Jože Pipan
Ivan Piano
And. Stepanič
And. Bandel
And. Trobec
Anton Vodopivec
Jernej Masten
Anton Svava
Jožef Kovačič
Peter Vuga
Janez Renar
Luka Štok
Jakop Pegan
Josef Pirjavec
France Mahorčič
Jacop Duis
And. Magajna
Josef Ambrošič
Janez Prelec
Frans Suša
Janez Lovej
Schöpf

LISTEK.

Iz Trsta na Kras.

I.

Ako jo ukreneš lepega pomladanskega popoldne iz Trsta od velike vojašnice po veliki cesti, ktera pelje na zapadno kraško stran, prikažejo se tvojemu očesu krasne vile bogatih Tržačanov na tvoji gravi i levi. I rojile ti bodo kot mlademu filozofu po glavi raznovrstne misli, katerih celi sedržaj bo blizo ta le: Kako vendar enostranska je blagodejna roka srečel Ene obdari s tisočermi nepotravnimi darovi, kakor n. pr. posestnike teh krasnih vil, katerim nij zadosta, da imajo v mestu lepa poslopja, v katerih po zimi bivajo, nego postavljajo si za poletje svojim večidel lenim truplom še zunaj mesta lepe palače, da se tam oddaljeni od mestne toplote brezskrbno vesele, v tem ko si drugi, delavnejši i geslo vsakega pridnega človeka: nulla dies sine linea, vestnejše spolnjujoči jedva temne izbice pod strešjem zaslužijo.

Ah, kako bi bilo vendar lepo, da bi imel vsak nekoliko, vsak za svoje potrebe! Take in enake misli unetile bodo v tvojem mladem, za splošni blagor gorečem srcu sveto jezo i pesti se bodo krčile

žugaje vsem lahkoživim prebivalcem teh krasnih poslopij. Ali glej, na balkonu pred teboj stoeče vile prikaže se ti nebeskolepo deklet v čedni domači obleki, ki tako blagodejno krije njeno šibko, a vendar cvetoče telo. Nasloni se na balkon, poravnaj z belo roko bogate rumene lase, ki se jej vijo okrog zatilnika in jej celo silijo na čist, ljubeznjiv obraz ter upre v te, neznanega popotnika, dve plavi očesi, počobni danici i večernici. I hitro se ti roka poravnaj, ter vsako znamenje prejšnje jeze zapusti nestanovitna predele tvojeja preobčutljivega srca. Prejšnje žuganje spremeni se ti v tuho zaviranje posestnika nasproti balkonu vzdigojoče se vile, iz koje bi ti bilo dano gledati krasno posestnico plavih očij, ktera bi te morda kot svojega soseda še se sladkim nasmehom kodaj obdarila, ako ne še više osrečila.

O, pozabil si uže vseh rev i tržav tega sveta v njenem obližji.

Predragi prijatelj, kde je tvoja občutljivost, kje tvoja prejšnja jeza?

„Mladosti jasnost vendar misli take
Si kmalo iz srca spodi in glave

„Pozabi koj nesreč prestanih škode.“

Prišel si v takih prijetnih sanjah uže do Občinskega vrha; izbij si iz spomina zlate gradove in srčno bridkost i bodi za doljen v svojem stanu!

Čudi se raji prekrasni panorami, ktera se z Občinskega vrha tvojemu pogledu odpre.

Solnce se bliža zahodu, zbira svoje prirodo i ljudi oživljajoče žarke po pregrešnem svetu, da bi je, predno zasije našim podnožcem, opralo v mirnih valovih jadranskega morja, ktero se razširja pod teboj. Rajski pogled!

Trst leži pod teboj, zablješčejo se ti v oči svitli križevi v nebo se dvigajočih zvonicov mestnih crkva, iz katerih vabijo milodeneči zvonovi vse pobožne k molitvi, da bi sklenili burno podneyno delovanje z molitvijo v nebo puhtečo ter izprosili blagoslova od vse vzdržujočega bitja.

Mladi meščanje obojega spoln hite k bregu, si poiščejo čolnca i odrine od suhega, da bi brez skrbji započeti dan končali na živo domišljivo vzbujajočem morju.

Marsikteri devi i marsikteremu mladeniču bijo sedaj najsrečnejši trenutki, kateri pa pozneje prečestokrat potonejo v gorjup pelinovec dušo i telo morečih skrbij, kajti: Nessun maggior dolore, che ricordarsi del tempo felice nella miseria.

Glej velikansko poslopje, ktero se vadijuje na jugozahodnem kraju mesta, kakor da bi rastlo iz morja. To ti je prekrasen Miramare, tih dom rajnika Maksimilijana, žrtve slavohlepnosti, častiželjnosti i nos povsod vtikajoče politike, onemoglega tirana Napoleona.

Na Krasu 20. marcija. (Izv. dop.) Dolgo smo molčali in prepotrpežljivo trpeli Kraševci, da nas je popolnoma v nemar puščal naš deželni in državni poslanec g. Črne. Dvanajsto leto že posluje kot naš pooblaščenec na Dunaji in v Gorici. Marsikaj važnega se je v tej dolgi dobi zgodilo, marsikaj se je premenilo iz slabega na dobro, ali pa narobe. Drugi pošteni poslanci so se o tem in onem posvetovali s svojimi volilci, zvesto ravnali po tem, kar je večina njihovih pooblašteljev sklenila in zahtevala. Črne pa ni poznal svojih volilcev nikdar, kakor pred in med volitvijo. Tačas se jim je dobrihal ter jim obetal zraven doslednega postopanja v narodnih zadevah, tudi še železnice, šole, in sam Bog ve kaj. Konec je pa bila volitev dovršena, pokazal je svojim volilcem hrbet ter se nij za nikogar več zmenil. In kolikor je porajal za mnenje svojih volilcev, toliko ga je brigalo ono svojih slovenskih sopolosancev in še naj manj pa javno mnenje izraženo po slovenskih, slovanskih in sploh Slovonom prijaznih časnikih. Kakor vsi avstrijski Slovani, tako smo se tudi mi Slovenci trdno oklenili federalizma, ker smo vsi spoznali, da le v njem in po njem dosežemo popolno vsestransko enakopravnost in da se v taki enakopravni zvezi vseh narodov stalno okrepi tudi Avstrija.

Poslanci vseh slovenskih pokrajin so imeli in se spolnovali sveto nalogo, da so gojili in zagovarjali federalistična načela.

Prvi izdajalec feder. zastave je bil kranjski poslanec Klun, kateremu pa nij toliko zameriti, ker je tujec; drugi in še hujsi izdajalec edino resničnih federalističnih principov je pa naš poslanec Črne, kateri je nedavno glasoval v državnem zboru za načrt vstavoverne vlade zaradi posilnih volitev drž. poslancev, potem pa svoje glasovanje zabilježil s prestopom v ustavovrni klub. Sramota se je stresel sivi, kameniti Kras, da je njegov sin oskrnil slavno znano kraško poštenost in neomahljivo rodoljubje. A ž njim so se pretresli vsi drugi njegovi sinovi in zarotili so se na mah, ne mirovati, dokler se po Črnetu omadeževano kraško poštenje sijajno ne reši. Koj se je sestavil odbor iz najveljavnejših volilcev, in sklical je vse kraške volilce v Sežano dne 19. t. m. ob 2. urah popoldne.

Dasi je na zgornjem Krasu hudo mélo, drugod pa vse jutro silni veter pihal in neprenehoma deževalo, zbralo se je vendar od vseh strani lepo število volilcev in družih veljavnih možakov v prostorih Guličeve gostilne. Od strani polit. gosposke je bil nazoč g. okrajni glavar Ignacij Mali.

Okoli 3. popoldne naznani g. župan iz Koprive Žega začetek posvetovanja, ter nasvetuje naj si zbor izvoli najpred predsednika. Izvoljen je bil enoglasno g. A. Šuč iz Pliskovice, kateri je svojo nalogo ne le dostojno, ampak prav vzgledno izvrševal. V primernem govoru razloži točno in jasno pomen in namen današnjega shoda; omenja, da je poslanec Črne zaupanje Kraševcev, katero so mu že pri treh volitvah skazali, hudo prevaril, da je že zaradi njegovega postopanja v zadnjem dež. zboru zaslužil nezaupnico, a da so vendar volilci potrpežljivi in čakali, da bi se prepričali, kako se bo vedel v državnem zboru, kder bi bil imel še priliko, pridobiti si zopet zgubljeno zaupanje. Toda tudi v držav. zboru je pokazal Črne, da se je odpovedal načelom in zahtevam svojih volilcev in sploh slovenskega naroda, ter se je naravnost zvezal z

Dalje naprej se vléče enolično skalnato kraške bregovje, katero ozeienevajo semtertje blage oljke. V Bogatejši zeleni plač zavito je levo morsko bregovje, da slepi Istro nepoznajočega opazovalca. A ti prijatelj, kateri si uže na večih krajih čital njen popis, ako je niji uže sam prehodil, rekel boš: podobna je uboga Istra od zunaj lepo rudečemu, a znotraj gobjilemu jabelku. A noč je uže. Čolničarje vračajo i ribič z bogatim plénom obložen jadra povaje vesel proti bregu.

Glej, pod teboj v grmičku malega slavčaka! Ognj se mu! Naj slavi v svojih krasnih pesmicah stvarnika teh krasnih prizorov!

„Naj prepeva še med nami

Miloglasne pesnice,
Brate nam neverne drami,
Budi slavske sestrice!“

Popred sem čital nekde napis: Gostilnica. Tam mora biti uže poštena slovenska duša. Daj, akoprav mali dobček, raji domačinu, ko tujcu.

Ali nekaj naj ti prej opomenim. Znano ti je uže po drugi izmed desetih božjih zapovedij, da Bog kaznuje človeka, kateri po nemarnem božjo reč imenuje če ne na tem, pa na onem svetu.

Občanje pa kot pobožni ljudje, kaznujejo uže na tem svetu onega, kateri božjo oblast brez po-

našimi nasprotniki. Zatorej smo se danes tukaj zbrali, sklene govornik, da sodimo o delovanji našega pooblaščenca.

Za njim razjasnujejo trije govorniki, med njimi vrli župan iz Dutovelj gosp. Stok, obnašanje Črnetovo; kako je on zanemarjal vsikdar svoje volilce, kako se nij posvetoval, naj je študi za najvažnejša vprašanja, piti sé svojimi slovenskimi sopolosanci, ampak se rajši pogajal v dožego sebičnih namenov z nasprotniki, kako pogubni utegnejo postati posledki postave zaradi posilnih volitev, za katero je glasoval, vsem avstrijskim Slovonom in federalistom sploh, če se vsled nje vladi posreči, da pripravi dve tretjini ustavovernih poslancev v državni zbor i. t. d.

G. dr. Ostertag želi, zvedeti ali so vsi volilci brez razločka povabljeni k današnjemu shodu. G. Žega, odgovorja da je on resnično vsem volilcem rabila razposlal, toda ko bi je tudi eden ali drugi ne bil dobil, da se bo nezaupnica v podpis predložila tudi vsem nezaočim volilcem.

Ko se ima splošno glasovati, ali naj se pošlje nezaupnica Črnetu ali ne, ugovarja dr. Ostertag, da bi se moralo vendar poprej zasllišati g. poslance in predlaga: Naj se zaukaže g. Črne-tu, da se ima v določenem obroku opravičiti v ogib kontumacije.

Ta predlog je vzbudil hudo nevoljo med nazočimi volilci in maozimi poslušalci. Odgovori so bili vsled tega prav razburjeni. Opazovalo se je od vseh strani, da je pregreha jasna in da se ne da po nobenem načinu opravičiti; da je imel Črne pred glasovanjem pozvedeti mnenje svojih volilcev ali vsaj goriško-slovenskih poslancev, da so vsi slovenski časniki od Soče do Danice in ž njimi vred federalistični listi vseh jezikov obsodili Črnetovo izdajalstvo, a da se on za vse to nič ne briga, ampak da vedno še trdo-vratno molči, kakor bi nikomur odgovoren ne bil za svoje poslansko poslovanje. Če so dalmatinski poslanci za dobro spoznali zagovarjati se, zakaj ne tudi on?

Ker nihče ne podpira Ostertagovega predloga, glasujejo nazoči volilci, ali se ima nezaupnica poslati ali ne.

Proti nezaupnici je glasoval samo dr. Ostertag in tudi on le, kakor je trdil, zaradi opuščanih, po njim nasvetovanih formalnostij.

Na to se prebere i: enoglasno potrdi nezaupnica, koja priobčujemo na čelu današnjega lista. Pri tej priliki so zbrani volilci izrekli in telegrafično naznanili g. poslancu dr. Abram-u da priznavajo in odobrujejo njegovo dosledno in neustrašeno postopanje v deželnem zboru in da se mu iskreno zahvaljujejo.

Vsa jako zanimiva razprava se je vršila v najlepšem redu. Naši volilci so pri tej priliki jasno dokazali da so zavedni možje in da zaslužijo popolno zaupanje prvotnih volilcev, ker ne pripuščajo, da bi se dalje skrunila obče znana poštenost in značajnost kraških Slovencev. Svojega rojaka, kateri je na korist sebičnim namenom odpadel od utrjenih načel avstrijskih Slovanov, — razpostavili so z nezaupnico vsemu svetu kot zgubljenega sina, kateri, dasiravno mnogokrat svarjen, je v zarotno zvezo stopil proti lastni materi Slavi.

S Krasa 14. marcija (Izv. dop.) Da je naš — a ne naš nego ustavovrni Črne glasoval v državnem zboru za posilno, zoper tlačeno in podjarmljeno slovanstvo na Českem, Moravskem in Slovenskem

trebe imenuje. Svetujem ti torej prijateljski, da na božjo oblast popolnoma pozabiš, ko boš sedel v družbi jakih okoličanov.

Poprašaj je raji o priložnosti, kaj da je je prisililo, da so se skujali ter opustili narodno ognjišče, čitalnico. Reci jim, da je to slabo znamenje za njihovo stanovitnost, ako se tako hitro ustrašijo malega piha nasprotne lahonske stranke, kateri bo gotovo če ne preje pa pozneje odklenjalo na njihovih domačih tleh. Okaraj je, lehkomišelni Pride ti tudi prijazno nasproti gostilničarjeva hči, krasna okoličanka. Prosim te, ne drži se jej nasproti tako okorno, kakor bi ne znal pet šteti. Vedi, da je ona pošteno slovensko dekle! Poglej jo, kako:

„Je bela ko mleko
Rudeča kot kri,
Zajubljeno gleda,
Na smeh se drži.“

Kratkočasno rajaj! I ko se podaš k počitku, povedi jej:

„Naj sladko spava,
Prijetno sanja!
— Lahko noč!“

Kraševce.

brneno postavo, to mene, ki črnega Črnetu dobro poznam in njegovo javno in privatno dejanje in nehanje uže več let opazujem, kar nič nij osupnilo. Črne nij bil nikoli Slovan, nikoli pravi Slovenec, nego samo Goričan, Primorec, ki je tako dolgo hodil s federalisti, dokler je bilo to njemu v prid. Vedel je namreč, da drugači ne bode več voljen in da je bil voljen, da je sedel v vsakem deželnem in državnem zboru, to je bila njemu glavna stvar. Pri moji veri, v Gorici, v Trstu in na Dunaji se lepše in prijetniše da živeti kakor na kamenitem Krasu, to vsak tepec lahko sprevidi vlasti če mu za to prijetno pohajkovanje še desetaki v žep kapajo, ktere moramo mi Kraševci na davkih plačevati. Dokler je bil dr. Toman živ, tako dolgo se je Črne še Slovenca kazal, pa tudi samo kazal, v srcu je bil pa vedno „nemšk-katarski lahon“, kakor ga je, „Soča“ prav imenovala. Sedanji slovenski poslanci v držav. zboru so pa taki, da nijnajo in ne morejo imeti nič upliva manj, zato se je Črne zdaj — črnega pokazal.

Toman mu je tudi veliko k slavi pripomogel, da so ga „Novice“ za prvaka raztroble. A to je bil prvak, da se bogu usmili, nevredu ljubljanskim jermena odvezati. Da so moje besede resnične, povem samo en zgled: Po sezanskem tabru so se tomajski kmetje s Črnetom pogovarjali o tabrih sploh, če so koristni in potrbiti, potem pa tudi o zjedinenji Sloveniji.

Kako lepa priložnost bi bila tu ljudskemu zastopniku podana podučiti kmete, razložiti jim pomen tabrov in korist združenja vseh slovenskih pokrajin. Toda on se je zoper tabre sploh, kakor tudi zoper Slovenijo odločno izrekel — on, federalist, slovenski prvak, Slovenec! Se v., Črne bi se samo pod enim pogojem navdušil za zjedinjeno Slovenijo, ako mu obljubimo Slovenci in se zavežemo, da ga v zjedinenji Sloveniji naredimo za — finančnega ministra.

Iz Sežane 20. marcija. (Izv. dop.) Krašk volilec, spoštovan gospod, je pisal zbranim volilcem v Sežani, 19. t. m. sledeče pismo: Tužna žalost me je potrla in sramota pokrila, ker so časniki naznanili, da poslanec naš, g. Črne na Dunaji, je slovensko zastavo zapustil ino nas Slovence na veri prevaril.

G. Črne-tu ne pomagaj hvaliti se, da je v l. 1848. desetino odpravil, saj znano je, da zasluga gre Slezaku, Nemcu Kudlič-u, ki se je možato poguati znal za olvezo zemljiščino. Tudi ne pomagaj mu trditi, da je za škodljivo postavo samo zato glasoval, ker je želel, zbornike za železnico čez Predel nakloniti. Primorci morejo železnico z razlogi tirjati, brez žrtovanja svojih svetih narodnih pravic.

Na volitve dan predlanskega leta je tudi g. Črne čenčal jecljaje v pričo volilcev, da nikogar nij, ki bi Slovenijo ustvaril, češ, da cesar tega storiti ne more, a ministri, da nočejo.

Kdo pa bo to verjel? Ali smo morda slabši kot divji Indijani v Ameriki, katerim se imé države pripusti, ino katerim tudi prirojenih pravic nobeden ne krati, če v kolo severnoamerikanskih državljanov stopijo. Ino pa zakaj bi se dežela, v kateri Slovenci bivajo, Slovenija imenovati ne smela? Zakaj bi zvest narod razcepljen bil, ki želi, da bi večni Bog Avstrijo ohranil v blagor različnim narodom.

Slovenski narod pa tlačeno na eni strani od Nemcev, na drugi od Italjanov niti sebi niti Avstriji zdavno pomagati ne bi mogel v hudi borbi med Nemci in Italijani, kajti očitna skrivnost je, da mislita obadva naroda naše kraje osvojiti si.

Narod razcepljen je podoben truplu, ki je brez rok, nog ino glave. Kdor tega ne spozna, ne more pri zboru ljudstvo zastopati.

Zató Vas prosim, podpišite nezaupnico Črnetu poslano z mojim imenom. Pozdravljam Vas ino vse druge zbornike i. t. d.

DOPISI.

Selo 19. marcija. (Izv. dop.) (Spoštovanje 19. §. osnovnih drž. pravic.) Dokler je bil amrl c. k. poštni in občinski urednik Rebek v Črničah še živ, bilo je za tukajšnje in do eno uro oddaljene občinarje dobro, da nam nij bilo treba z javnimi in privatnimi nemškimi dopisi si veliko glave ubijati, ker ta gospod nam je vse brez godrojanja prebral in pojasnil. Pa še bolje bi bilo slovenske prijemat; prvič zato, da bi jih lahko doma prebirali in sami svoje interese vedeli; drugič bi ne bilo treba oddaljenim poti delati, in tretjič da bi ne bilo treba za taka opravila krajcerjev trošiti itd. Zdaj pa, ko njega nij več, nam gre v tem delu presneto slabo, ker nijnamo se kam obračati. Nahaje se sicer v tem krogu še kakošen, ki ume kaj nemški, pa se noče temu nadležnemu poslovanju udati.

Naj mi bode dovoljeno priobčiti, kar se je prav meni v tej zadevi pripetilo. Pred nekaterimi dnevi sem od c. k. okrajne sodnije v Ajdovšni nemški povabilni listek prijel; da si tudi, se ve, z veliko nezadovoljnostjo. Na drugi strani je bil slovenski formular; to ne morem si tolmačiti, iz kakošnega namena nij bilo pisano na slovensko tiskani strani. Mislil sem ga vrniti, od koder je prišel, pomislil sem pa, da to bi bilo brez uspeha, ker najbrže bi se zgovorili da nijso vedeli, da raji prijemljejo slovenske nego nemške dopise. Pozneje sem omenjeni listek bližnjemu gospodu nesel, se ve, da s ponižnimi in spoštljivimi besedami sem ga naprosil, naj mi ga prebere; on je pa ostro name zarenčal: „Kaj mislite, da sem vaš dohtar, ker zmirom nosite nekaj prebirat; zakaj pa zamčujete nemško špraho? Potem nezadovoljno prebere in mi pojasni. Jaz pa odidem misleč: „Kaj je potreba meni tega beračanja, ker postava je dana, da imajo vsi narode enake pravice uživati? Nadalje sem si mislil: „Trije smo v hiši, ki umemo nekoliko brati in pisati slovenski; taka je tudi drugod, nij je skoro hiše, v kateri bi ne bil eden ali še več, ki umejo ravno tako.“ Take in enake misli so mi po glavi rojile, da mi nijso pustile, dalje o tej reči molčati. Torej svetujem gospodu sodniku, naj ne pošilja več nemških povabil, in nikakoršne vrste nemških dopisov med slovensko ljudstvo, ker iz takošnega postopanja bi utegnili hudi nasledki vzrasti. V polni žalosti tlačite, mora se raspočiti! Trudil se bodem, kolikor mi bodo moči dale slovensko ljudstvo podučiti, da nijma ni od okrajne sodnije v Ajdovšni, niti bodisi od kakoršnega si hoče javnega vrada na Slovenskem nemških dopisov sprejemati; ker prepričan sem, da nij postave, s katero bi take pregreške mogli opravičiti.

C. k. okrajna davkarija v omenjenem okraju spoštuje bolj slovenski jezik nego sodnija; to nij težko uganiti zakaj, vidi se iz tega, ker niti ednega nemškega dopisa ne pošlje med slovensko ljudstvo; marveč le slovenske, če nij zadosti „plačilni nalog“ pošlje tudi beriča, da nij potreba knetu ga brati nositi.

Če bi vsi drugi javni vradi tako spoštovali §. 19. kakor davkarije, mogli bi si misliti, da uživamo popolnoma enakopravnost.

Iz Prage 16. marcija. (Isc. dop.) Kar se je uže dolgo pričakovalo ter kot nekonečna nit vleklo po novinah, kar sem Vam v dopisu od 1. t. m. javil, da se česki deželni zbor do 15. t. m. mes. razpusti — zgodilo se je resnično; 13. t. m. je valed ces. patenta česki deželni zbor zaspuščen, ter se uže novi zbor snide 24. aprila v Pragi. Volitve bodo takole:

1.) 18. aprila se volijo poslanci v kmetskih občinah celega kraljestva.

2.) poslanci mest, kupčijskih i obrtnijskih zbornic 20. aprila.

3.) Veliko posestvo voli dne 22. aprila 1872.

Sploh se trdi, da vlada jako gotovo računi v velikem posestvu, da zmaga, ker se ravno te dni onkraj Litave javi madjarske levice duh proti plemstvu. Čas je le kratek za agitovanje, toda ministerstvo naj bode zagotovljeno, da narodna stran tudi porabi svoje izurjene moči agitovalske pri volitvah. Posebno je dobil general Koller telegrafični ukaz iz Dunaja, da bi z vsemi sredstvi brzdal i krotil novinarstvo. Tola narod, kojemu je dobro znano, da je zdaj poslednji poskus ustavakov, da bi se vzdržali na krmilu, stal bode, kot skala, kot jeden mož pri volitvah, ter pokazal celi Evropi, kaj premore parlamentarna i politična zrelost. Nikdar nij bil narod česki bolje edini, jednega mišljenja, kot ravno v tej osodepolni dobi, koja zopet pomenja korak v zgodovini slovanskih bojev proti domačim Prusom!

Ker pri volitvah na Moravskem i na Českem vselej odloči volilni boj veliko posestvo, je posebno vlada Auerspergova svoje agitovalne mreže čez nje razprežila. Memogrede naj omenim, da se je ravno pred 1. mesecem na Dunaji ustanovilo prusko denarno društvo, ki se zove „Chabrus.“ To društvo se je le zaradi tega ustanovilo, da bi od zadolženih ali revnih narodnih velikih posestnikov zemljišča i posestva kupovalo, ter bi tako prav po naravnem potu — ustavoverna stran na Českem dobila večino v velikem posestvu. Prvi ki se jo zapletel v njihove zanjke, bil je dr. Chleborad, ki je prodal svoje posestvo, ter tako tudi svoj naroden glas prodal ustavakom. Česke novine ostro grajajo nepošteni korak, nekdanjega „patrijarha“ českoslovanskih delalcev, ter ga naravnost imenujejo, „izdajalca“ naroda i domovine, ki nij vreden, da bi stal na čelu narodnim zavodom i českim društvom. Spoznal je takoj to krivdo, ter zopet kupil za sé i svojo gospo dve veliki posestvi, kar je le narodni strani v korist, ker se vendar nij nikdar izneveril narodu, iz čegar sredine je vzrastel. Takovi čini so dosta velik dokaz liberalno-pruske umazane

odkritosrčnosti. Na Dunaji mislijo, da bodo „ubogi“ česki narod podkupili! Moti se ustavaška nesramna špekulacija! Ako narodno česko plemstvo tudi zdaj stori svojo dolžnost, ako tudi v tem važnem trenutku glasuje z narodom i za narod, m'ju kojim živi, ter ne pozabi, da so njihovi pradedi z mečem v roki branili čast a svobodo nesrečne domovine, potem mora gotovo zmagati narod česki.

Politične homatije v Pešti, kder je ogrska levica pogumno stopila proti vladnim organom dualizma, proti Deakovcem, so velike važnosti tudi za celo opozicijo v Cislajtanji.

Ravno to je glavni uzrok, da so se volitve tú pri nas tako brzo razpisale, ker general Koller hoče pozorovati vlado i si nakloniti posebno historično plemstvo, kazaje mu osodepolno leto 1848. ter jim naslikati nevarni položaj njihovega imetja i posestev, ako bi se imel na Ogrsko povrniti najljuteji neprijatelj Avstrije a dinastije Košut. Kar je uže l. 1865. slavni otec Palacky v svojem spisu „Myšlenka státu rakouského“ slikal se živimi barvami, sploilo se je. Vsakdo dandenes vé, da krivična vlada nikder nijma simpatije meju narodom, ampak le meju sebičnimi privrženci. Čehi nikdar ne bodo pozabili, da sta ravno Andrassy i Deak o veličavnem trenutku porušila česko poravnanje, zato česka opozicija tudi podaja bratovsko roko ogrski opoziciji; ako bi slednja zmagala, kar je gotovo, potem se tudi v Cislajtanji razruši žalostno stanje, a federalistični načeli obveljajo v našem cesarstvu. Česke novine na drobno pretesujejo dogodbe po slednjih dnuj v peštanskem zboru, ter posebno izrekajo željo, naj bi se Košut povrnil nazaj v domovino svojo, ter prevzel vodstvo levice. Narodna društva po Českoslovanskem, politični zboru i. t. d. bodo v zaupnicah izrekli željo, naj zapusti postóvoljno prognastvo v Torinu, ter naj se povrne mož domu, na domača tla, ki je pred celim svetom v slovečih pismih na Helty-ja priznal česko historično pravo. Tudi ogrski listi i narod zahteva od njega, naj nadaljuje politiko, koja je bil prišel l. 1848. v marciju, ker dandenes stojimo na drugačnem stališču, nego pred 24. leti, tedaj je razvidno, da narod ogrski tudi nij pozabil moža, o kojem se pripusti Madjar pravi: „Da za Kristom je Košut največi Oger na Ogrskem!“

Politični pregled.

Državni zbor se zmirom zboruje; sklene se menda danes, v saboto, ali stoprv veliki teden; skliče pa se zopet, kakor se sliši, okoli binkošti. Najbrže pa se ta vest ne bo uresničila, ker je vse odvisno od novih volitev na Českem, katere se bodo vršile drugi mesec, kakor se v dopisu iz Prage v denšnjem listu bere.

Če ustavoverci zmagajo v velikem posestvu na Českem, potem zamore ministerstvo še nekoliko časa životariti, če ne, pa se z novimi volitvami tako blamuje, da ministrom kot količkaj poštenim možem nij več obstanka. Vse zanjke, katere ustavoverci Čehom nastavljajo, ves denar, ki ga za volilno agitacijo na Českem trosijo in vsa židovska društva, vsako moralo v obraz bijoča, s kratka: ves ustavoverni švindal razbil se bode nad politično zrelostjo in značajnostjo českega naroda.

Tudi kranjski dež. zbor se hoče razpustiti Dežmanu in Suppanu na čast in veselje, da še enkrat poskusita, kako se da na Kranjskem „verfassungstreu“ voliti. Pravijo, da je g. Suppan nasvetoval ministerstvu, da naj se za dan volitve vsi neodvisni volilci zapro; s tem hoče veliki Suppan Napoleona III. posnemati, da napravi „Staats-“, to je „Landstreich“ po katerem postane c. k. namestnik na Kranjsko.

Kaj ne da? veliki talentjo so ti šentani ustavoverci!

V državnem zboru se je zadnje dni dovolilo 5 milijonov gold., da se razdele kot nagrade med uradnike, 1/2 milijona pa v enak namen med nižo duhovščino.

Kakor smo uže pri nastopu tega ministerstva rekli, si hoče ono uradnike in nižo duhovščino pridobiti, da mu postanejo voljno orodje. Teh 5 milijonov je neko mazilo, da bo voz gladkejšje tekkel.

Odbor, ki je pretresoval poljsko resolucijo, rešil jo je; a po predlogu ministerstva in nikakor ne po želji Poljakov; resolucija pa pride

stoprv po veliki noči pred drž. zbor. Poljaki naj bodo veseli, da se njih resolucija z enega pota v drugega meče, ker to jih more vendar na pravo pot spraviti.

V ogrskem zboru se še zmerom jako čudne reči godé. Kakor smo uže zadnjič omenili, hočejo levičnjaki neke spremembe volilne postave nemogoče storiti in zaradi tega govore v enemer, da bode popred jenjalo zborovanje, kakor se pride do glasovanja. Govore uže 2 tedna o tej postavi in še zdaj se pripravajo o njenem naslovu. Nekteri govori levičnjakov so smešni in vidi se, da ti zadnji deakovce za norca imajo. Tako na priliko je vprašal te dni levičnjak Maksimovič, ali mu dovoli zbornica, da zapoje eno srbsko pesem pred vsem zborom; zopet drugi je rekel, da se sliši, da se cela Evropa skandalizuje nad ogrskim parlamentom, pa da on nij tega zapazil, akoprav vsak dan v Evropi kosi i. t. d. Pri vsem tem pa imajo levičnjaki prav, ker se branijo za svojo kožo in za svobodo, Košut je zdaj na Ogrskem zaželjena osoba. Če se on vrne v svojo domovino, potem gorje deakovcem, ker Košut uživa zdaj simpatije večine Madjarov in vseh ogrskih in tudi takrajlitavskih Slovanov, ker je po lastnih skušnjah postal federalist.

Med Prusko in Italijo se je baje sklenila zveza, govori se, da tudi Ruska pristopi k tej zvezi, kar pa nij verjetno; prihodnjič kaj več o tem.

RAZNE VESTI.

(V nemškem cesarstvu) živi še 2.608.000 Slovanov in sicer 2.415.000 Poljcev, 136.000 lužisk h Srbov ali Vendov in 50.000 Čehov. Večina teh vsega usmiljenja vrednih slovanskih bratov je pod železno prusko vlado, ki dela mogočne napore, da bi je ponemčila, ostali pa žive v šleskem kraljestvu.

(Naša čitatelja.) Beseda 17. t. m. v prid nesrečnim bratom na Kranjskem je bila močno obiskana; med poslušalci zapazili smo dosta odlične gospode in tudi našega glavarja, barona Rechbach-a. — Nabralo se je za stradalce na Dolenskem in Notranjskem 73 gl., katere pošljemo v Ljubljano.

Dolgi program — beseda je trajala 3 ure — se je prav dobro vršil, če počez govorimo; a, en detail je treba nekoliko kritika.

Titelna ouvertura na harmoniju nas je kaj navdušila ne samo zato, ker obsega lep venec slovanskih napevov, ampak tudi ker jo je gospodična Pagliaruzzi-ova tako občutljivo in natančno igrala, da smo v mladi gospodični nehoté občudovali velik muzikalni talent.

Ravno tako izvrstno je omenjena gospodična igrala na harmoniju Larghetto iz D-dur simfonije Beethoven-ove. — Za izobraženega in čutiljivega človeka je ta točka najlepša in umetnejša celega programa. — Mi mladi gospodični P. častitamo za lep napredek v kratkem času in želimo, da bi nam še marsikak večer osladila. — Moramo pa tudi omeniti, da je harmonij, na kterega je igrala gospodična, jako popolen instrument; izdelan je bil pri Alexandre et fils v Parizu in kupljen na pariški razstavi; na njem semorejo posnemati vsi instrumenti in modurirati glas in naraščati od „pianissimo“ do šumečega „fortissimo“.

Petje bilo je še precej dobro; „Kdo je mar“ Ipavčev so naši pevci gladko peli do zadnje točke, v kateri je bariton za pol glasu padel in s tem nekoliko pevce motil. — Pa baritonu imajo letos v Gorici presneto smolo; tudi v gledišču, kder se zdaj uže 3. bariton poskuša, je zaradi baritona vedno žvižganje. — Mi tedaj pevovodji svetujemo, da v prihodnje svojim solistom bolj na pevsko žilo potiplje. — „Trdovratni“ je nežni in mili kvartet, katerega so naši odbrani pevci tako izvrstno peli, da so ga morali ponavljati. — Duet „Ribacka“ se je tudi dopadal; sploh pa bi bilo želeto, da se naši pevci po mnogih vajah bolj eden drugemu privadijo, da se tako doseže večja edinstvo v izrazu in harmoniji.

Kar se glediščnega dela tiče, je bilo občinstvo z obema igrama zadovoljno; posebno sta obé gospodični Doljakovi, kakor navadno, tudi zadnjič tako naravno in gladko igrali, da sta želi po vsej pravici gromovito ploskanje občinstva. — Ravno tako tudi gospa Klavžerjeva, katere je jako simpatična prikazen na našem odru. — Manje zadovolili so nekteri gospodje v „Svoje glavežih“, a najmanje pa „Tone“ v igri „To sem bil jaz.“ Tako

razmišljeno in plašo je igral, ker se je menda preveč na šepetalca zanašal, ali pa mu je harmonij preveč čutnice razdražil; zaslužil je tedaj predikat „sempio“, katerega mu je pridjala neka srdita gospodična. — Želeti je, da se v prihodnje namesti z boljšo močjo, ker g. M. R. na Dunaji ima prav, če pravi: Jaz in D. sva menda za gledišče, kakor zajec za boben. — Svetovali bi tudi, da se v prihodnje vsaj toliko poskušinj napravi, da se igralci med seboj spoznajo, in da se gospodje svojih rol dobro „napiflajo“; — potem homo imeli v Gorici izvrstne igre. —

(Predelna železnica.) Danes je došel deželnemu odboru telegram iz Dunaja, da je ministerstvo ravnokar predložilo predlog zastran predelne železnice državnemu zboru. Dotično ministerstvo poročilo je nekda jako ugodno tej črti in nasprotno loški železnici. Nam se le čudno zdi, zakaj je vlada čakala s tem predlogom do predvečer razhoda državnega zbora.

Poslano.)

„Novice“ navajene govoriti „excathedra“ so me v svojem 11. listu s polnim imenom in naslovom razpostavile kot poročevalca „Soče“ o Matičnem obnem zboru in to tako pozitivno, kakor bi niti ne bilo mogoče, da bi bil kdo drugi. Res je, da sem bil po naključju nazoč pri zboru in še več, jaz sem celo zapisaval, kar me je bolj zanimalo; a to še ne dokazuje, da sem poročal „Soči“, katera ima v Ljubljani svojega stalnega dopisnika. Zraven tega je bilo pri zboru tudi nekoliko drugih njenih prijateljev, kateri bi jej bili lahko poročali.

Brez popolnega prepričanja z imeni tako zaničljivo po „Novicah“ pometati, je pač nepošteno! S tem ne tajim, niti trdim, da sem jaz poročeval, saj nij ni važno, ni potrebno, da se pozve, kdo je.

Pri vsem tem pa naj se mi dovoli, da spregovorim par besedic v obrambo „Sočinega“ sporočevalca. Prvič naj omenim, da nij noben poročevalac nezmožljiv in da je skoro nemogoče, o tako obširnih razpravah brez kake pomoči poročati, če nij dopisnik ob enem stenograf. Drugič, da sem se jaz po svojih zapiskih prepričal, da so govori v Sočinem poročilu bolj po besedah gosp. govornikov sestavljeni (razen malenkostnih pomot) nego v poverjenem poročilu Novic; tretjič, da se ne da tak zapisnik, kakoršnega obsegajo „Novice“, nikakor na popolnoma zanesljivi podlagi poveriti, ampak da je poverjenje le tedaj mogoče, kedar obsegajo zapisniki gole predloge in sklepe brez razlogov, ali pa kedar so spisani na podlagi stenografskih zapiskov in še v zadnjem primerljaji nij poverjenje zanesljivo. Pri obnem zboru Matice pa nij noben stenograf zapisaval in zapisnik, priobčen po Novicah, ne more biti tedaj popolnoma, pa naj ga je tudi kot zanesljivega odbor soglasno poveril.

Kar je „Sočin“ referent opazil gledé nepravilnosti, katero je zakrivil gosp. predsednik, tem, da nij ubranil razprave in glasovanja o dr. Bleiweisovem predlogu, ker nij bil na dnevnem redu, nij tako prazno in bedasto, kakor bi rado preljubeznjivo „Novičino“ uredništvo svetu dokazalo. Če je gosp. predsednik sam opomnil, da pravilno na bi ne mogel dati glasovati o predlogu zarad Matične tiskarnice, je vedoma grešil zoper pravila, ko je dal glasovati, kakor je vedoma pravila prelomil, da nij že koj v začetku dotične razprave pretrgal. Enako očitno je ravnal zoper Matična pravila, ko je napovedal začetek seje, dasi ravno nij bilo še pravilnega števila društvenikov nazočih. Referent „Soče“ nij trdil, da „na parlamentarnih bojiščih mnogo skušeni predsednik“ ne zna predsedovati, ali pa da ne pozna društvenih pravil; grajal je le in to po vsej pravici, da se nij po njih ravnal.

Ker so me „Novice“ tako breztakno, da ne rečem zaničljivo, provocirale, naj priobčim tu še osebni vtis opredelovanju, pri zadnji skupščini Matice da je bilo ne samo nepravilno, ampak celo nedostojno. Res je, da je g. predsednik obložen z raznovrstnimi opravili kot odvetnik, dež. odbornik, osnovatelj Slovenije in Bog ve še kaj, pa te je tudi res, da je občni zbor prvega znanstvenega društva slovenskega samo enkrat v letu in da bi moral imeti g. predsednik vsaj toliko spoštovanja do občne skupščine njegovih, izobraženih članov, da bise zato edino priliko vsaj toliko pripravil, da ne bi predsedovaje tako neumiljeno trpinčil uboge slovensčine, katero vsestransko povzdigniti je glavni namen Matice.

(*) Se enkrat opomenimo, da uredništvo ne prevzema odgovornosti za nobeno poslano. URED.

H koncu naj dostavim še to: Jaz nijsem „deželnega odbora kancelist“ ampak samo „asistent deželne pisarnice.“ Kaj ne, da je to presneto malo? Hvala Bogu, da pri nas na Goriškem ne začinja človek pri prvaku ali vsaj doprvaku, ampak da se vsak spoštuje, kdor ima srce na pravem mestu in spolnuje dolžnosti svojega delokroga.

V Gorici 18. marcija 1872

E. Kramžar.

Poslano.

Nič manj ko dve leti je 7. februarja t. l. preteklo, ker je namestništvo v Trstu ukazalo z dotično razsodbo, da imajo posestniki senožeti na Lijaku zemljiščno - odvezni kapital v treh mesecih plačati in tako pišnja na teh senožetih nehati.

Obilno posestnikov je dotični znesek koj v ces. denarnico vložilo; večino je pa rubež v polovici lanskega leta spodbudil, da so dotične zneske vložili.

V kljub temu se je lansko leto paslo in kakor, se vidi, se bo tudi to leto pasti nadaljevalo, in to zara. peščica nekaterih zanikernih posestnikov, kateri niso dotičnega kapitala še vložili.

Po takem načinu in postopanju naših oblastnij se nam velike krivice godé, ker moramo vsi, kateri smo odvezni kapital že plačali, naše senožeti v občno rabo okrajnim občinam pustiti, vrh tega pa nam v ces. denarnici vloženi kapital mrtev leži, mi pa smo kakor truplo brez duha.

Teh škod obraniti stoji v moči naših oblastnij ali naravnost rečeno v moči našega namestništva, in čas bi bil, da se ta zadeva konča in ne pusti nas, meni nič tebi nič še dalje v teh zaprekah.

Eden v imenu več posestnikov.

Cenik raznega blaga na goriškem trgu.

Pšenica	polonik po gl.	3.30	do gl.	3.40
Rž	"	2.30	"	2.50
Turšica	"	2.50	"	2.65
Ječmen, pehan	"	3.—	"	3.40
"	cel	2.—	"	—
Fežol	"	3.20	"	3.80
Oves	"	1.40	"	1.60
Ajda	"	2.—	"	2.20
Rajž prve vrste	cent	11.50	"	12.50
"	druga	10.50	"	11.—
Seno	"	1.60	"	1.70
Slama	"	1.20	"	1.30
Slanina (špeh)	"	35.—	"	38.—
Krompir	"	3.—	"	3.50
Vino, belo briško kvinč	"	12.50	"	13.50
"	črno furlansko	13.50	"	14.—
"	belo dorabersko	13.—	"	14.—
"	črno	14.—	"	15.—
"	kraško	15.—	"	18.—
"	ipavsko srednje	11.—	"	12.—
"	boljši	12.—	"	15.—

Cenik moke mlinov v Stračicah.

Moka pšenična A (Auszug)	cent. po gl.	13.80
"	N. II	12.10
"	III	10.80
"	IV	9.50
"	V	8.30
Moka, ržena	cent po gl.	7.50 do gl. 9.50
"	turšična	6.50 " 7.—
"	ajdova	9.50 " 10.—
Otrobi drobni	"	3.— " —
"	debeli	2.80 " —

Dunajska borza.

	21. mar.	22. mar.
Zlato f.	110.25	110.35
Srebro "	108.—	108.15
Cekini "	5.28	5.28
Napoleoni "	8.76	8.78

Koks na debelo, če kdo čez 10 centov vzame po f. 1.20
 „ na drobno po „ 1.30

Te cene se razumejo franko v plinovi tovarnici od 15. t. m. naprej.

Ravnateljstvo.

Zahvala.

Javno se zahvalujemo gospodu Romanu Meriaku, zastopniku Splošne Elementarne Zavarovalne Banke, toliko za v primerno kratkem času poplačane nam po ognju prizadete škode, kakor tudi za vestno cenitev.

Aéve 12. marcija 1872.

Jože Kovačič, Stefan Jakopič, Ivan Pirih, Matija Kovačič, Stefan Kovačič, Peter Kovačič, Tone Suligoj, Jože Suligoj, Marija Suligoj, Ivan Jerizio, Jože Šbogar, Martin Škodnik, Ivan Kolenc, Stefan Kovačič, Jože Laugo, Jože Leščak.

Razpis službe.

Na tehniški visoki šoli na deželnem Ivanišču v Gradcu je razpisana služba profesorja za mehaniko (za splošno teoretično mehaniko in strojeslovje, za stavbno mehaniko).

S to službo je zvezana iz štajerskega deželnega zaklada tekoča plača letnih 1800 fl. (tisoč in osemsto) a. v. ktera se po vsakem petletnem službovanju na 2000, 2200, 2400, 2600 in 2800, fl. a. v. poviša; dalje je zvezana z njo pokojninska zmožnost po penzijskem, za deželne profesorje veljavnem pravilniku.

Prosilci za to službo morajo dotičnim, na štajerski deželni odbor stilizovanmi prošnjam dodejati: curriculum vitae natančni sedržaj svojih samostalnih znanstveno-literarnih in grafičnih del, vse potrebne listine, spričala in druge priloge, s katerimi imajo dokazati svojo učiteljsko zmožnost, uže opravljane službe i. t. d.

Prošnje se imajo vsaj do 30 aprila 1872. pri direkciji tehniške visoke šole na deželnem Ivanišču v Gradcu oddati.

Od štajerskega deželnega odbora. V Gradcu 29. februarja 1872.

Trgovcem in zasebnikom!

Spodobno podpisana naznanjata čestitemu občinstvu, da sta se ravnokar vrnila iz Dunaja z novim blagom. Posrečilo se jima je, akoravno se je manufakturno blago za 15 do 20 o/o podražilo, pogoditi tako ceno za blago, da jima bode mogoče

kupce po stari ceni z novim blagom posluževati.

Blagovoljnemu obiskovanju se tedaj priporočata

brata Kocell.
Ljubljana, glavni trg.

Lekarnica Pontoni-eva pri Zamorcih v Raštelu v Gorici.

Glavna zaloga vsakoršnih zunanjih zdravil, zdravniških orodij iz gutta perche, kilnih prevez. Edina zaloga pravega „Paglianovega Sirupa“ iz Florence, Mollove Sedlicke štupe; melisovca iz Benedek i. t. d.

Restitutionsfluid (lek) za konje proti vsakterim izvinjenju in izpahnenju, lek, da se konji zdravi in srčni ohranijo do visoke starosti, živinska zdravilna štupa za konje, vole in ovce.